

The Development of Using Information Technology Model for Learning Management of Private Schools Under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 3

Suda Mongkolsi^{1*}

1 Faculty of Education, Educational Administration Program, Western University
* Corresponding author: E-mail: smongkolsit@gmail.com

Abstract

This study aims to: 1) study the current state of information technology utilization in learning management in private schools under the Chonburi Primary Educational Service Area Office 3, 2) develop a model for utilizing information technology in learning management in these schools, and 3) evaluate the developed model. This study adopts a mixed-methods research design. The sample consisted of 323 teachers from private schools under the said educational office, selected through a multistage sampling process. Research instruments included a questionnaire, a semi-structured interview form, and a model evaluation form. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency distributions, mean, and standard deviations. The findings revealed that: 1) the current use of information technology in learning management was at a high level, 2) the developed model for utilizing information technology in learning management comprised six components: (1) technological infrastructure, (2) personnel development, (3) instructional model, (4) management, (5) evaluation, and (6) collaborative networks—resulting in a total of 22 strategic guidelines; and 3) the model was rated as highly appropriate and beneficial.

Keywords: Model, Information Technology, Private Schools

การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

สุดา มงคลสิทธิ์^{1*}

1 คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

* Corresponding author. E-mail: smongkolsit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 2) พัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 และ 3) ประเมินผลรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 จำนวน 323 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง และแบบประเมินรูปแบบ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับมาก 2. การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาชลบุรี เขต 3 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี 2) องค์ประกอบด้านการพัฒนาบุคลากร 3) องค์ประกอบด้านรูปแบบการเรียนการสอน 4) องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ 5) องค์ประกอบด้านการประเมินผล และ 6) องค์ประกอบด้านเครือข่ายความร่วมมือ รวมทั้งสิ้น 22 แนวทาง 3. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบ, เทคโนโลยีสารสนเทศ, โรงเรียนเอกชน

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกมิติของการดำเนินชีวิต ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนในระบบการศึกษาทุกระดับจึงจำเป็นต้องปรับตัวและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับความต้องการและบริบทของผู้เรียน รวมถึงเพื่อพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (UNESCO, 2019) เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขึ้น ได้แก่ การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (National Digital Learning Platform) และการส่งเสริมการฝึกทักษะดิจิทัลในชีวิตประจำวัน เพื่อให้มีหน่วยงานรับผิดชอบพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ ที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัย เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางผ่านระบบออนไลน์ และการนำฐานข้อมูลกลางทางการศึกษา มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษา การปรับระบบการประเมินผลการศึกษาและการประกันคุณภาพ พร้อมจัดทดสอบวัดความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาทั้งสายวิชาการและสายวิชาชีพเพื่อให้ระบบการประเมินผลการศึกษาทุกระดับและระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย ตอบสนองผลลัพธ์ทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสม การจัดสรรและการกระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากความร่วมมือทุกภาคส่วน เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษามีความเป็นธรรมและสร้างโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกลุ่มอื่น ๆ กระจายทรัพยากรทั้งบุคลากรทางการศึกษา งบประมาณและสื่อเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง

ความสำคัญของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 63-69 ที่มีสาระสำคัญ เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นเพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษาส่งเสริมให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการผลิตรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม นอกจากนี้รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามวิจัยและประเมิน ผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย ตลอดจนให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและรัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนส่งเสริมและประสานการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ประกอบด้วยโรงเรียนใน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบางละมุง อำเภออ่าวต๋อง อำเภอศรีราชา และอำเภอเกาะสีชัง มีจำนวนทั้งสิ้น 70 โรงเรียน ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนในพื้นที่ ด้วยความคาดหวังในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2565) ภาคการศึกษาทั้งรัฐและเอกชนก็ต้องการปรับตัวให้เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้วย ในการบริหารสถานศึกษายุคปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทอย่างกว้างขวาง ตั้งแต่การสอบคัดเลือก การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ การประเมินผล รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดการความรู้ขององค์กร ก็ล้วนต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งสิ้น ดังนั้น รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีความสำคัญต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองอันจะส่งผลต่อหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในทุกๆ ด้าน รวมถึงช่วยเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศยังช่วยสนับสนุนการขับเคลื่อนประเทศชาติให้สามารถก้าวทันโลกยุคข่าวสารและวิทยาการสมัยใหม่ อย่างไรก็ตาม พบว่า โรงเรียนเอกชนหลายแห่งยังคงประสบกับปัญหาและข้อจำกัดในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เช่น การขาดแคลนทรัพยากรด้านเทคโนโลยี การขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการใช้งานของครูผู้สอน การขาดการวางแผนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการขาดแนวทางที่ชัดเจนในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและผู้เรียน

จากการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2567) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนไทย ยังคงมีความไม่เท่าเทียมในแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็กหรือโรงเรียนที่มีทรัพยากรจำกัด ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีอย่างเต็มศักยภาพ และไม่สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศหรือสากล นอกจากนี้ งานวิจัยของกิตติศักดิ์ แสงทอง (2562) ซึ่งศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการศึกษา โดยรวมด้านระบบเครือข่ายเป็นปัญหามากที่สุด เนื่องจากมีระบบเครือข่ายที่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และในด้านบุคลากรยังขาดการประสานงานกัน ทำให้การจัดเก็บข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยงานวิจัยของ Anderson & Dexter (2021) ระบุว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ หากมีการวางแผนที่ดีและการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม นอกจากนี้การพัฒนาครูและบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการออกแบบรูปแบบการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน เพื่อสนับสนุนทั้งกระบวนการสอนและการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

ด้วยเหตุผลและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมถึงรูปแบบที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ มีทักษะ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับคำกล่าวของ Aral & Weill. (2007) ที่ว่า การเข้าใจและเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ของการเรียนรู้เพื่อการค้นพบ การสื่อสารข้อมูล หากบุคลากรในองค์กรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีมากเท่าใด ย่อมส่งผลต่อความเจริญและรุดหน้าทั้งยังสามารถปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนา รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในบริบทของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาชลบุรี เขต 3 ซึ่งคาดหวังว่าจะช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน สร้างแนวทางที่ชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและเผชิญกับความท้าทายในโลกอนาคตได้อย่างมั่นใจ และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล รวมถึงเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในเชิง

การบริหาร ในเชิงวิชาการ รวมถึงสถานศึกษาอื่น สามารถนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 อยู่ในระดับใด
2. รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีองค์ประกอบใดบ้าง
3. รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
3. เพื่อประเมินผลรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้เทคโนโลยี

คำว่า "รูปแบบ" ในทางวิชาการ หมายถึง แบบจำลอง (model) โครงสร้างทางความคิด หรือเครื่องมือที่ใช้ในการอธิบาย ปรากฏการณ์ หรือดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยอ้างอิงจากข้อมูล ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามของ “รูปแบบ” ไว้ในทิศทางเดียวกัน เช่น ธีรศร เทียบปาน (2562) กล่าวว่า รูปแบบคือสิ่งที่พัฒนาขึ้นจากการสังเคราะห์แนวคิดและหลักการต่าง ๆ เพื่อใช้อธิบายหรือดำเนินการในทางปฏิบัติได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ พัฒนา พรหมณี และคณะ (2560) ระบุว่ารูปแบบคือแบบจำลองที่แสดงองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบอย่างมีระบบ นอกจากนี้ ยังมีการเสนอองค์ประกอบของรูปแบบที่หลากหลาย เช่น Brown & Moberg (1980) เสนอ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี โครงสร้าง กระบวนการจัดการ และการตัดสินใจสั่งการ ในขณะที่ กมลรัตน์ แก่นจันทร์ (2560) ได้เสนอรูปแบบที่ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ เช่น หลักการ กลไก วิธีดำเนินการ และแนวทางประเมิน เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนารูปแบบใด ๆ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่ครอบคลุมทุกด้าน และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

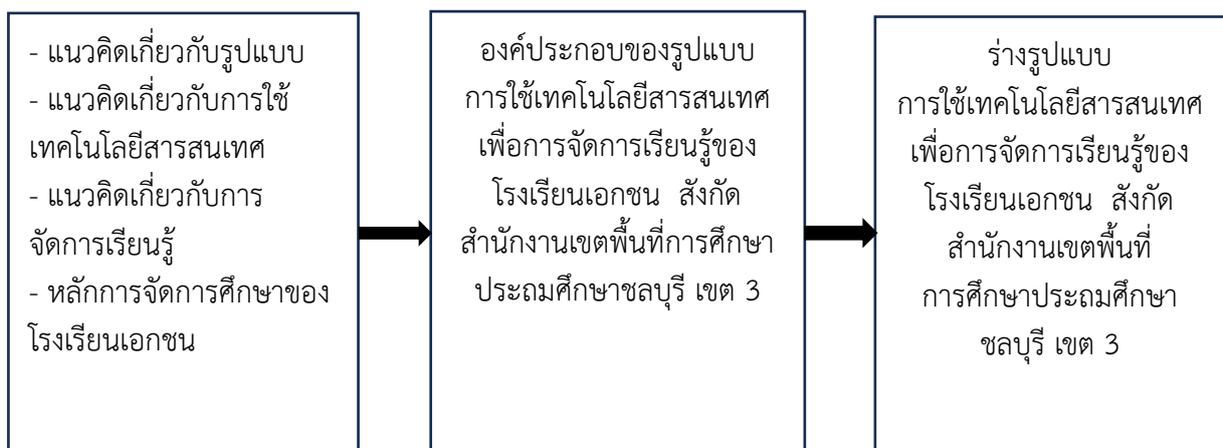
เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) คือ การนำเทคโนโลยีมาจัดการกับข้อมูลและสารสนเทศในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การจัดเก็บ การประมวลผล การสื่อสาร และการเผยแพร่ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ (พระมหากันตนิรันท์ เสงสกุล, 2564; วณิตา ทองพูล, 2564) เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาในทุกมิติ ทั้งในด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และการบริหารจัดการในสถานศึกษา บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่สำคัญ ได้แก่ การเสริมสร้าง

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม เช่น การจัดการเรียนรู้ทางไกล (Distance Learning) การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) และการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลต่าง ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ (Learning Management) หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยผ่านกระบวนการวางแผน การดำเนินกิจกรรม และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ กุติสรา จิตรชญาวนิช (2562) ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการตั้งแต่การวางแผนจนถึงการประเมินผล โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรม โดยทิสนา แชมมณี (2555) อธิบายเพิ่มเติมว่า การจัดการเรียนรู้ต้องเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และเน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยทำการทบทวนแนวคิดทฤษฎี ศึกษาเอกสาร หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของ กันต์กนิษฐ์ แสนบุญยืน และคณะ (2567), สมเกียรติ ดาสา (2565), พิทักษ์ ดอนแก้ว (2562), บุชบา เสนีย์ (2562), อำนาจ บุญประเสริฐ และ จินดา ศรีญาณลักษณ์ (2562), Anozie, E. L. (2024), Muhammad Sani Kurniawan (2022), Farideh Hamidi (2011), Faisal, P., & Kisman, Z. (2020) และผู้วิจัยนำเอาข้อมูลที่จัดเก็บได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi technique) เพื่อให้ได้ข้อสรุป แนวทาง วิธีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 เพื่อนำไปสู่ผลสรุปสำหรับอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในการวิจัย โดยมีการปรับปรุงและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปประเมินผล ด้านความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้ประมวลความคิด และกำหนดภาพจำลองเป็นกรอบการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 จำนวน 70 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,016 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ บุคลากรครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แล้วเทียบสัดส่วนด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 323 คน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับ องค์กรประกอบ แนวทาง วิธีการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โรงเรียนเอกชน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาพิเศษ นักวิชาการหรืออาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 9 คน ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ในด้านความเหมาะสมและความมีประโยชน์ในการนำไปใช้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง เน้นการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระในประเด็นคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัยและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ดำเนินการโดย ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชน และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเชิงลึกโดยใช้เทคนิคเดลฟาย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และ สังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเครื่องมือฉบับร่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิดและนำเสนอร่างเครื่องมือวิจัยต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับแก้ไขด้านภาษา จากนั้นส่งเครื่องมือฉบับร่างกลับไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเดิมเพื่อให้แต่ละท่านตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของเนื้อหา และประเมินความเหมาะสมโดยแสดงความคิดเห็นในลักษณะของการจัดลำดับความสำคัญในแต่ละข้อ รวมทั้งระบุเหตุผลที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในท้ายคำถาม ผู้ทำการวิจัยจะนำคำตอบแต่ละข้อคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) แล้วสร้างแบบสอบถามใหม่โดยใช้ข้อความเดียวกับแบบสอบถามในรอบแรก เพียงแต่เพิ่มค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งที่ผู้ตอบท่านนั้น ได้ตอบในแบบสอบถาม แล้วส่งกลับไปให้ผู้ตอบท่านนั้นตอบอีกครั้ง โดยให้พิจารณาทบทวนอีกครั้งว่าต้องการยืนยันคำตอบเดิม หรือต้องการ

เปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ หากต้องการยืนยันคำตอบเดิมก็ได้รับการขอร้องให้เขียนเหตุผลสั้นๆ ลงตอนท้ายของแต่ละข้อด้วยตรวจสอบเครื่องมือวิจัยโดยการส่งข้อมูลกลับให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อการปรับปรุงแก้ไข หลังปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหา พิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระของเอกสารกับจุดประสงค์ที่กำหนด หากค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยการวิเคราะห์ค่า Item Objective Congruence Index (IOC) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ แล้วพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) นำเสนอผลของเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้ (Try out) และวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น และมีค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ที่กำหนด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จากแหล่งข้อมูล 2 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) คือ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามจากผู้บริหารและบุคลากรครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 323 คน

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) คือ ข้อมูลที่รวบรวมจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมจากหนังสือ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเว็บไซต์ของหน่วยงานต่าง ๆ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวทางที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม (Questionnaires) เรื่อง รูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 323 คน โดยใช้วิธีการส่งแบบสอบถามและขอรับแบบสอบถามคืนมาจากผู้กรอกแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ ได้แก่ แอปพลิเคชันไลน์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ทางโทรศัพท์ด้วยตนเอง รวมถึงการตอบแบบสอบถามในระบบออนไลน์ผ่าน Google form จากนั้นทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบอีกครั้ง และจัดหมวดหมู่ของข้อมูลก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ลักษณะตามรูปแบบของข้อมูล คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนแล้ว ผู้วิจัยนำมาจัดระเบียบข้อมูล และตรวจสอบขั้นต้น แล้วนำข้อมูลดังกล่าวไปคำนวณหาค่าสถิติโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นเพื่อให้รู้ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวิเคราะห์การกระจายของข้อมูลเป็นรายข้อและภาพรวม โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ใน 5 ระดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยมีการจัดกระทำข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มา จัดพิมพ์ข้อมูล และวิเคราะห์แต่ละประเด็น โดยข้อความที่ซ้ำกันหรือคล้ายกัน รวบรวมเป็นข้อมูลที่อยู่ในกลุ่มความหมายเดียวกันไว้ในที่เดียวกัน และทำการวิเคราะห์ แล้วประมวลผลสรุปเป็นประเด็นสำคัญ หลังจากนั้นจึงจัดหมวดหมู่ของข้อมูล ตามคุณสมบัติและความคิดรวบยอด (Concept) ของแต่ละกลุ่ม กำจัดข้อมูลส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป แยกข้อมูลที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันกับแต่ละองค์ประกอบ ออกจากข้อมูลที่ไม่มีความหมายและไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัย แล้วนำข้อมูลที่จัดหมวดหมู่แล้วมาสรุปเป็นประเด็น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐานที่วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย สถิติที่ใช้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Content validity) โดยหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระ ของเอกสารกับจุดประสงค์ที่กำหนด (IOC: Item objective congruence) ตามวิธีการของ Rovinelli & Hambleton (1977) และสถิติที่ใช้ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ด้าน	สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ	ลำดับ
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี	4.30	0.47	มาก	3
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.31	0.50	มาก	2
3. ด้านรูปแบบการเรียนการสอน	4.38	0.49	มาก	1
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.13	0.66	มาก	5
5. ด้านการประเมินผล	3.94	0.69	มาก	6
6. ด้านเครือข่ายความร่วมมือ	4.27	0.46	มาก	4
โดยรวม	4.22	0.54	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านรูปแบบการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.50) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการประเมินผล ($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.69)

2. ผลการพัฒนาปรับเปลี่ยนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ยึดหยุ่น 2) ด้านการพัฒนาบุคลากร 3) ด้านรูปแบบการเรียนการสอน 4) ด้านการ

บริหารจัดการ 5) ด้านการประเมินผล และ 6) ด้านเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งในแต่ละด้านประกอบด้วย รายละเอียดแนวทางในการพัฒนารูปแบบ รวมทั้งสิ้น 22 แนวทาง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 องค์ประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

องค์ประกอบ	แนวทางการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. โรงเรียนมีอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอสำหรับการเรียนการสอน 2. โรงเรียนมีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีเสถียรภาพ 3. โรงเรียนมีซอฟต์แวร์และโปรแกรมที่ทันสมัยสำหรับการเรียนการสอน 4. โรงเรียนมีระบบคลาวด์หรือพื้นที่จัดเก็บข้อมูลที่สะดวกสำหรับนักเรียนและครู
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	5. โรงเรียนจัดอบรมครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประจำ 6. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองให้มีทักษะความพร้อมในการใช้เทคโนโลยี 7. โรงเรียนมีการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ด้านรูปแบบการเรียนการสอน	8. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 9. ครูใช้เทคโนโลยีในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนหรือสร้างเนื้อหาการเรียนรู้อันสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล 10. โรงเรียนมีเนื้อหาการเรียนรู้อิงดิจิทัลที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้สะดวก 11. ครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มความน่าสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ด้านการบริหารจัดการ	12. โรงเรียนมีนโยบายที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ 13. โรงเรียนจัดการทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ 14. โรงเรียนจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอสำหรับพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ 15. นโยบายเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนสอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษา
5. ด้านการประเมินผล	16. โรงเรียนมีการประเมินความพึงพอใจของครูและนักเรียนต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 17. โรงเรียนวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 18. การประเมินผลภายในโรงเรียนได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 19. โรงเรียนมีระบบติดตามและปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีให้ทันสมัย
6. ด้านเครือข่ายความร่วมมือ	20. โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู และผู้ปกครองในการพัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 21. โรงเรียนมีการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และทรัพยากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างโรงเรียนเอกชนในพื้นที่ 22. โรงเรียนมีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาวิทยาลัย หรือองค์กรเอกชน เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้

3. ผลการประเมินผลรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ในด้านความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ มีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

แนวทางในการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ด้านความเหมาะสม			ด้านความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี	4.33	0.53	มาก	4.44	0.52	มาก
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.41	0.62	มาก	4.50	0.59	มาก
3. ด้านรูปแบบการเรียนการสอน	4.42	0.56	มาก	4.50	0.52	มาก
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.39	0.67	มาก	4.39	0.50	มาก
5. ด้านการประเมินผล	4.28	0.67	มาก	4.36	0.50	มาก
6. ด้านเครือข่ายความร่วมมือ	4.37	0.51	มาก	4.37	0.56	มาก
โดยรวม	4.37	0.59	มาก	4.43	0.53	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.37, S.D. = 0.59) โดยองค์ประกอบด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านรูปแบบการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.62) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านการประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.67)

สำหรับผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.53) โดยองค์ประกอบด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.52) รองลงมาคือ ด้านรูปแบบการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = 0.59) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.50)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลเป็น 3 ประการ เพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อการนำไปใช้และให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

จากผลการศึกษา พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชนทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านรูปแบบการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ด้านการบริหารจัดการ และด้านการประเมินผล ตามลำดับ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของกันตกันิช

แสนบุญยืน (2567) ซึ่งศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยพบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ปัจจัยที่อาจส่งผลให้สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การที่ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูมีความตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศต่อการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนมีการจัดหาเทคโนโลยีที่เพียงพอ ส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และมีระบบการกำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ โรงเรียนเอกชนยังมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยส่งเสริมให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ในระดับที่มีประสิทธิภาพมาก

2. ผลการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

จากผลการศึกษา พบว่า การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 6 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี 2) องค์ประกอบด้านการพัฒนาบุคลากร 3) องค์ประกอบด้านรูปแบบการเรียนการสอน 4) องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ 5) องค์ประกอบด้านการประเมินผล และ 6) องค์ประกอบด้านเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งภายในแต่ละองค์ประกอบมีแนวทางในการพัฒนารูปแบบรวมทั้งสิ้น 22 แนวทาง ซึ่งเป็นแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในบริบทของสถานศึกษา จุดเด่นของรูปแบบดังกล่าวคือ การเน้นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน ไปจนถึงกระบวนการประเมินผล ลักษณะของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นระบบและยั่งยืน ผลการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีลักษณะรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี จากผลการศึกษา พบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเกี่ยวกับความเพียงพอของอุปกรณ์เทคโนโลยี ความเสถียรของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และความพร้อมใช้งานของซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมที่สนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงและใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ แนวทางสำคัญในการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนจึงควรมุ่งเน้นไปที่การจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีให้มีความพร้อมและเพียงพอ รวมถึงสามารถเข้าถึงได้ง่ายในทุกระดับของการเรียนรู้ อาทิ การจัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรืออุปกรณ์ Smart Device ให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน การติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในทุกห้องเรียน และการจัดเตรียมซอฟต์แวร์หรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ที่หลากหลายและทันสมัย เช่น ระบบ Learning Management System (LMS) ระบบคลาวด์ (Cloud Storage) หรือฐานข้อมูลดิจิทัล เพื่อสนับสนุนทั้งการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการสารสนเทศในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วานิช อินคองาม (2561) ที่ศึกษาปัจจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งส่งผลต่อการบริหารงานของสถานศึกษา พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติ

ของบุคลากร และสภาพแวดล้อมในการใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุด โดยสาเหตุสำคัญคือความสะดวกในการเข้าถึงและความพร้อมของเครื่องมือเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลให้บุคลากรมีแนวโน้มในการนำเทคโนโลยีมาใช้งานเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ งานวิจัยของ Anderson & Dexter (2021) ยังสนับสนุนว่า การวางแผนที่เหมาะสมและการจัดสรรทรัพยากรทางเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพมีผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม กล่าวโดยสรุป การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนจำเป็นต้องเริ่มต้นจากการเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาในภาพรวมอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาบุคลากรถือเป็นหัวใจสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนควรมีการจัดอบรมครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านเทคนิคการใช้เครื่องมือดิจิทัล โปรแกรมต่าง ๆ และการออกแบบการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน อีกทั้งควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางหลากหลาย เช่น แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) และการศึกษาดูงานด้วยตนเอง จากการศึกษาของ เกษม สระทองอ้อย (2560) พบว่า ความรู้และทักษะของครูด้านเทคโนโลยีมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ครูที่มีความสามารถทางด้านดิจิทัลสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย หลายและทันสมัย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

องค์ประกอบที่ 3 ด้านรูปแบบการเรียนการสอน แนวทางสำคัญในการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการเรียนรู้ คือ การที่ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม โดยครูควรใช้เทคโนโลยีในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนหรือสร้างเนื้อหาดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ นอกจากนี้ โรงเรียนควรจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีคุณภาพและเข้าถึงได้สะดวกสำหรับผู้เรียนทุกคน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล จากการศึกษาของ Mouza et al. (2016) พบว่า การออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีอย่างมีเป้าหมาย สามารถเพิ่มความน่าสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพถือเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน การจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม และการวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบ หากโรงเรียนมีนโยบายที่ชัดเจนในการนำเทคโนโลยีมาใช้ จะช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ มีทิศทางและสอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษา เช่น การพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หรือการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและการบริหารทรัพยากรเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีได้อย่างเท่าเทียมและต่อเนื่อง โรงเรียนควรมีระบบติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้งานทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดความคุ้มค่าและตอบโจทย์ทางการศึกษาสูงสุด จากการศึกษาของ Dexter (2018) พบว่า โรงเรียนที่มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีโดยผู้นำทางการศึกษา มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าสู่ห้องเรียนได้มากกว่าโรงเรียนที่ขาดทิศทางและขาดการสนับสนุนเชิงนโยบาย

องค์ประกอบที่ 5 การประเมินผล ถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยสะท้อนความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม การประเมินอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องช่วยให้โรงเรียนสามารถวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุนด้านเทคโนโลยี ตลอดจนสามารถปรับปรุงพัฒนาแนวทางการใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและครูผู้สอน โรงเรียนที่มีการวัดผลความพึงพอใจของครูและนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะสามารถรับรู้ถึงปัญหา ความต้องการ หรือข้อเสนอแนะที่มีคุณค่า อันนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบการใช้เทคโนโลยีที่ตอบสนองผู้ใช้จริงได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้เทคโนโลยียังสามารถชี้วัดได้ว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในระดับใดบ้าง จากการศึกษาของ Means et al. (2010) พบว่า การใช้เทคโนโลยีที่ได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสม และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยเฉพาะในรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (blended learning) ซึ่งช่วยส่งเสริมทั้งความเข้าใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 6 ด้านเครือข่ายความร่วมมือ การมีเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของโรงเรียนเอกชนที่อาจมีข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากร การมีความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง ช่วยเพิ่มศักยภาพในการสนับสนุนและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนที่มีนโยบายสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาวิทยาลัย หรือองค์กรภาคเอกชน สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ เทคโนโลยี และบุคลากรผู้เชี่ยวชาญได้มากขึ้น จะช่วยลดภาระด้านงบประมาณ และเพิ่มโอกาสในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษ การอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือโครงการที่ส่งเสริมทักษะด้านดิจิทัล สอดคล้องกับ Harris (2008) ระบุว่า ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนสามารถเสริมสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และช่วยให้การใช้เทคโนโลยีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ผลลัพธ์อยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ การที่ผลประเมินอยู่ในระดับนี้อาจเกิดจากการดำเนินการพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนที่ชัดเจน โดยเริ่มต้นจากการศึกษาวิเคราะห์สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน รวมถึงการศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความครอบคลุมและสามารถตอบสนองความต้องการของโรงเรียนเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กันต์กนิษฐ์ แสนบุญยืน (2567) ที่ศึกษารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ซึ่งได้ผลประเมินความเหมาะสมที่สูงถึงร้อยละ 96.23 และงานของสมเกียรติ ดาสาและคณะ (2565) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าการใช้รูปแบบดังกล่าวมีความสอดคล้องและเป็นประโยชน์ในการวางแผนระบบการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องใช้แนวทางที่ครอบคลุมทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากร การออกแบบการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการทรัพยากร การประเมินผล และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความจำเป็นในการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การพัฒนาแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ระดับสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยเสนอรูปแบบที่ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากร รูปแบบการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การประเมินผล และเครือข่ายความร่วมมือ ซึ่งเป็นกรอบการทำงานที่รอบด้าน ครอบคลุมทั้งระบบการเรียนการสอนและระบบการบริหาร นับเป็นการเปลี่ยนผ่านจากการใช้เทคโนโลยีแบบกระจุกกระจายไปสู่การจัดการเรียนรู้เชิงระบบที่เชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความจำเป็นของการใช้เทคโนโลยีในยุคดิจิทัล หากยังเปิดพื้นที่ให้กับโรงเรียนที่มีข้อจำกัดสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม มีผลต่อการพัฒนานโยบายด้านการศึกษาในระยะยาว ทั้งยังเป็นต้นแบบที่สามารถขยายผลสู่โรงเรียนในพื้นที่อื่น ๆ ได้อย่างยั่งยืน เป็นอีกก้าวของความรู้ที่เชื่อมต่อ “เทคโนโลยี-คน-บริบท” เข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีองค์ประกอบ 6 ด้าน 22 แนวทางการพัฒนา ก่อนที่จะนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ จำเป็นต้องศึกษา เป้าประสงค์ และมาตรการของแต่ละองค์ประกอบอย่างละเอียด เพื่อให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา
2. โรงเรียนควรจัดโปรแกรมการฝึกอบรมที่ครอบคลุมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครูอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้ครูมีทักษะที่เหมาะสมในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อให้ครูสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้เต็มที่
3. โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี โดยการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ที่สามารถรองรับการเรียนการสอนดิจิทัลได้ รวมถึงการติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีความเสถียรและรวดเร็ว เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ดังนั้น จึงควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยัง โรงเรียนรัฐ หรือโรงเรียนในเขตพื้นที่ต่างจังหวัด เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนต่าง ๆ และหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีในบริบทที่แตกต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาที่เจาะลึกถึงผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในเชิงปริมาณและคุณภาพการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะของนักเรียนทั้งในด้านวิชาการและทักษะดิจิทัล
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นกรณีศึกษา เน้นไปที่การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่โรงเรียนเผชิญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะในด้านงบประมาณ ทรัพยากร และการรับรู้ของครู และผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อหาวิธีการแก้ไขและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีในระบบการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ แก่นจันทร์. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กัณฑ์นิษฐ์ แสนบุญยืน, ทิพมาศ เสวตวรโชติ และสร้อยญา แสงอัมพร. (2567). การพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. *วารสาร มจร ล้วนนาวิชาการ*, 13(1), 70–82.

- กิตติศักดิ์ แสงทอง. (2562). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยคุณภาพบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงพยาบาลนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ใสใหญ่).
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม สระทองอ้อย. (2560). การศึกษาความพร้อมของครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. *วารสารเทคโนโลยีทางการศึกษา*, 15(2), 45–56.
- ทิตนา เขมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ธริศร เทียบปาน. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนาในเขตจังหวัดภาคใต้ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่).
- บุษบา เสนีย์. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ).
- พระมหากันดินันท์ เสงสุกุล. (2564). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา. *วารสารนวัตกรรมจัดการศึกษาและการวิจัย*, 3(1), 1–10.
- พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด, และปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. *วารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ฯ*, 6(2), 128–134.
- พิทักษ์ ดอนแก้ว. (2562). รูปแบบบริหารงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดเทศบาล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 3(3), 131–142.
- วนิดา ทองพูล. (2564). การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วานิช อินคองาม. (2561). ปัจจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการบริหารงานของสถานศึกษา. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์*, 13(1), 56–65.
- สมเกียรติ ดาสา, สิทธิพร ประวัติรุ่งเรือง, และขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารรัชต์ภาคย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ*, 16(46), 510–526.
- อำนาจ บุญประเสริฐ, และจินดา ศรีญาณลักษณะ. (2562). รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสาร มจร นครธาตุ*, 6(6), 2875–2894.
- Anderson, R. E., & Dexter, S. L. (2021). Technology and school change: Lessons from a national study. *Journal of Research on Technology in Education*, 34(4), 349–363.
- Anozie, E. L. (2024). The utilization of information and communication technology (ICT) and learning management system (LMS) in educational sector. *International Journal of Advanced Research in Computer and Communication Engineering*, 13(6).
- Brown, W. B., & Moberg, D. J. (1980). *Organization theory and management: A macro approach*. John Wiley & Sons.

- Dexter, S. (2018). Leadership for IT in schools. In J. Voogt, G. Knezek, R. Christensen, & K. W. Lai (Eds.), *Second handbook of information technology in primary and secondary education* (pp. 489–503). Springer.
- Faisal, P., & Kisman, Z. (2020). Information and communication technology utilization effectiveness in distance education systems. *International Journal of Engineering Business Management*, 12, 1. <https://doi.org/10.1177/1847979020911872>
- Hamidi, F. (2011). Information technology in education. *Procedia Computer Science*, 3, 369–373.
- Harris, A. (2008). Distributed leadership: According to the evidence. *Journal of Educational Administration*, 46(2), 172–188. <https://doi.org/10.1108/09578230810863253>
- Kurniawan, M. S. (2022). The role of information technology in improving the effectiveness of education management. *Journal on Education*, 4(4), 1658–1665.
- Means, B., Toyama, Y., Murphy, R., Bakia, M., & Jones, K. (2010). *Evaluation of evidence-based practices in online learning: A meta-analysis and review of online learning studies*. U.S. Department of Education.
- Mouza, C., Yang, H., Pan, Y. C., Ozden, S. Y., & Pollock, L. (2016). Resetting educational technology coursework for pre-service teachers: A computational thinking approach to the development of technological pedagogical content knowledge (TPACK). *Australasian Journal of Educational Technology*, 32(5), 18–35.